

ništub, kũl mituforda piibliraamatut lãbi uurinud olewad, seda aga sããlt mitte leidnud. Prausi hãrra lubab t'ale aega homikuni jãrele mõtelda ja õhwardab ametist lahti lasta, kui ta selle üle mitte õiget wãstust ei tea anda. Murega lõpetab koolmeister oma tunnid, kãib tuas edasi ja tagasi, aeab kord nina pũsti ja lasteb jãlle norgu, ning sũgab kõrwatagust. Tema teine pool (naesterahwas) kes lõunat laua pããle kandis ja seda mãrkis, kũsib, mis t'al wiga peakõs olema, et nii murelikus mõttes seisab; ta rããgib seda suurt õnnetust, mis teda waewab. — „Kanade pãralt!“ ütleb naene ja kũsib naerdes: „Mis on siis sinu poea isa nimi?“ Mees wãstab: „Tirts!“ — Mũũd teeb naene temale selgekõs, et ta siis ka seda tããda wõida, mis Abraam'i poea isa nimi olla. Mees rõmus, õht targade nurgakivi, see on: seesugust teistpoolt leidnud olewat, lõpetab tãnu ja suure kisaga oma lõunat. Teisel pããwal tuleb prause hãrra jãlle ja nõuab selle tut-tawa kũsimise üle wãstust. Naerulise nãu ja suure julgusega wãstab tema: „Tirts, auus

prause hãrra!“ Mis wãstust t'ale sellepããle anti, on meil tããdmata. J. Tr.

Rãttemãksmine.

Holland'imaal Antwerpen'i linnas, pidas õks proua omale õht suurt kãssi, keda õks ametnik kadeduse pãrast aratapnud oli. Proua, kes ametnikule seda kãttetasumata ei tahtnud jãtta, mõtles õhe kena tũki wãlja. Tema muretses enesele hulga hiirelõksusi ja pũũdis nendega ligi 50 joofikuid elawalt kinni, pani õhe kãsti siise ja saatis siis ametniku kãtte, kes uusãhnlikult ruttu kaant lahtitegema tõt-tas. Korruga kargasid piitsõabad kãstist wãlja ja jookõsid maeasõe laiali. Kãsti põh-jast leidis ta õhe sedeli nende sõnadega: „Et Teie minu kãssi olete aratapnud, teen ma Teile seda auu, saadan omad hiired selle eest waewapalgaks!“ — Hãã waewapalk ametnikule kũll'.

Õks mõisnik sai kord õpetaja juure pruukõõstile palutud. Kui mõlemad sõõnud oliwad,